

Nyhetsflödet rörande svensk politik är underhållande, i bästa fall, men även deprimerande.

Det är tragiskt, och kanske symptomatiskt, att höra Stefan Löfven i egenskap av statsminister, göra det ena uttalandet efter det andra och hela tiden visa sig vara ignorant, uppenbart okunnig och nedlåtande, inför sina väljare, och många undrar nu hur en sådan person kan ha det högsta svenska ämbetet.

Jag förstår att hans makt och inflytande i den s.k. arbetarrörelsen, främst Socialdemokratiska partiet, har bidragit till detta.

Fackföreningsrörelsen på vänsterkanten och ett stort antal gamla gräsosor bär ytterst ansvaret för den uppkomna situationen.

Jag tycker synd om alla de gamla hederliga och trofasta socialdemokraterna på gräsrotsnivå som inte ser att detta bara är ett politiskt spel för ledarna i partiet där väljarna bara är passiva brickor i ett cyniskt maktspel som inget enskilt parti kan vinna i längden. Här finns bara förlorade väljare.

En gång kunde man finna ett moraliskt stöd för att rösta på detta parti. Det fanns en tid då många arbetade för att skapa ett folkhem för de svenska arbetarna.

Socialdemokraterna har svikit sina väljare och dessvärre visat prov på ohederlighet och ett stort mått av självgodhet, men framförallt har de vägrat att på ett ärligt sätt hantera det som alltfler bekymrar sig över, den alltför stora invandringen till Sverige.

Och varför törs man inte redovisa pengarna som saknas i sjukvård, åldringsvård, skola & polisväsende?

Detta är pengar som man prioriterar för flyktingmottagning och migrationsverksamhet.

- Tvi vale, sa gubben i verksta'n.

Det är f-n inget hantverk.

